

[Dagmar Andreassen.]
svært at tro på, at det miljøbevarende er det væsentlige, især da der stiles efter, at de nuværende beboere skal flytte. Hvis det er turistinteresser, der er det egentlige motiv, er det næppe i overensstemmelse med saneringslovens formål.

Fremgangsmåden har været følgende:
Den 20. december 1965 vedtog Odense byråd en byplanvedtægt for området, hvori der i § 7, stk. 1, står: „Byplanvedtægten skal ikke være til hinder for bibeholdelse af den eksisterende lovlige bebyggelse og for den hidtidige lovlige anvendelse af ejendommene“.

I tillid til denne paragraf er forretninger købt og istandsat.

Den 2. april i år modtog beboerne i Hans Jensens Stræde meddelelse om, at en saneringsplan var vedtaget, hvorefter alle forretninger på nær én skal nedlægges og omdannes til beboelse med den følge, at selv beholdte huse ændres totalt udvendigt og indvendigt.

Dagmar Andreassen: Det er svært at få andet indtryk, end at bystyret i Odense har jokket i spinaten indtil flere gange i forbindelse med H. C. Andersen-kvarteret. Selvfølgelig burde miljøet omkring H. C. Andersens hus have været bevaret. Men man bevarer bare ikke et miljø ved gennem en årække, der af rådmanden selv er angivet til 20 år, at købe huse op og lade dem forfalde for derefter at lave kulisseyggeri. Der hører mennesker til et miljø, og det kan ikke hjælpe, man først får dem til at flytte, og så håber på, at man senere kan bygge et andet miljø op; det er jo ikke det, der står i saneringsloven. Der er masser af eksempler på byer, hvor man har bevaret bybilledet og i ordets bedste betydning miljøet, uden at beboerne derfor bor i slum.

Den næste beklagelige ting var det, der skete med Th. B. Thrigesgade, men det taler jo for sig selv og behøver ingen kommentarer.

Nu kan Odense bystyre selvfølgelig bruge deres spinat til, hvad de vil, men det undrer mig, at saneringsloven kan bruges som ambulancetjeneste for den slags dispositioner. Det er helt uforståeligt, at bystyret ikke har været mere hensynsfuldt over for de husejere, der er tilbage i området, men

der er for mig noget helt galt, hvis lovgivningen tillader en sådan fremgangsmåde. Først beroliger man beboerne i området, især i Hans Jensens Stræde: I må gerne fortsætte jeres forretninger, I kan roligt købe, her skal godt nok laves byplan, men al virksomhed kan fortsætte. Og så den 2. april i år får beboerne ind ad døren et brev, der meddeler, at nu er der lavet en saneringsplan, forretninger, også de, der har bestået i 92 år, skal nedlægges, og de skal omdannes til beboelse. Ingen taler om erstatning. Ingen fortæller borgerne, at de har rettigheder. Jeg forstår den sorg og harme og fortvivlelse, som beboerne giver udtryk for, og jeg venter spændt på ministerens svar. Er dette lovligt?

Boligministeren (*Hastrup*): Allerede i den betænkning, der lå til grund for saneringsloven af 1959, blev en skitse til sanering af H. C. Andersen-kvarteret gennemgået og nævnt som eksempel på en sanering, der burde realiseres. Der var tale om et område, som dels rummede usunde, dels rummede bevaringsværdige boliger. Såvel 1959-loven som den senere revision af loven i 1969 har bestemmelser, der muliggør sanering af et område som det pågældende.

Odense kommune vedtog i december måned 1965 en byplanvedtægt for området. Denne byplanvedtægt, der fastlægger området til boligbebyggelse og indeholder bestemmelser til sikring af dets hidtidige karakter, blev stadfæstet af boligministeriet i 1967. I maj måned 1965 havde kommunens byplanudvalg besluttet at udarbejde en saneringsplan for området. I oktober måned 1967 blev planen indsendt til boligministeriet. Planen blev derefter forelagt saneringsnævnet, som bl. a. bestod af samtlige medlemmer af boligtilsynsrådet. I juli 1969 afgav nævnet efter besigtigelse af området en enstemmig udtalelse om, at området var saneringsmodent, dvs. at det rummede usunde eller brandfarlige boliger. Det særlige bygningssyn og nationalmuseet udtalte sig desuden til støtte for en bevaring af områdets særlige karakter. På denne baggrund gav boligministeriet i september måned 1969 en principgodkendelse af planen. Et par måneder senere fulgte den endelige godkendelse af de 7 planer, hvori saneringen er opdelt. Det er ikke turistmæssige